

[Johs. Christiansen.]

tingene færdige nogenlunde under eet. Ikke mindst landets befolkning kan med rette forlange at få den nye forsvarsordning præsentet som en helhed.

Hans Hansen (Borby): I henhold til den højtærede forsvarsministers motivering vil jeg gerne på min gruppes vegne anbefale dette lovforslag om en forsvarskommissions nedsettelse.

Alfred Jensen: Ministeren har i sin fremsættelsestale motiveret denne ændring af forsvarskommissionen — har man vel lov til at sige — med de erfaringer, der er gjort under kommissionens arbejde, og med en henvisning til den lov, som vedtoges om forsvarets ordning — sådan hedder det jo officielt — her i sommer. Jeg ved ikke, hvorfor disse erfaringer ikke nærmere omtales, men grunden må vel være den, at der ikke lægges særlig vægt på de erfaringer, der er gjort i kommissionen. Jeg ser ikke, at der er nogen særlig vægtig argumentation i det, som ministeren har fremført som motivering for denne nye kommission. For os andre ser det ud, som om den bestående kommission kunne fortsætte sit arbejde, og jeg synes faktisk, det er urimeligt, at man lægger et sådant forslag frem til behandling her på rigsdagen, bruger tid og mere for at foretage en ændring, som jo — forstår jeg på ministerens fremsættelsestale — allerede faktisk er foregået rent administrativt.

Men der kan måske være andre grunde til at møde med et sådant forslag om at afløse den bestående lov med en ny. Hvis der er det, må vi have dem frem her; det er jo stedet, hvor spørgsmålet skal diskuteres, og det må være her, motiveringen gives. Det er rigtigt, at der er sket ændringer, som på en måde kan gøre det fornuftigt, at man reviderer visse af de bestemmelser, der blev nedfældet i loven i 1946, men det er jo helt andre og langt mere væsentlige ting end dem, ministeren har nævnt. Jeg tænker på den omstændighed, at Danmark har tilsluttet sig Atlantpagten, og på de følger, der flyder heraf. Det er jo sagt den ene gang efter den anden, at efter vor tilslutning til Atlantpagten er vi ikke selv enebestemmende om vor udenrigspolitik, den afgøres i Atlantrådet, og der vejer de små nationers stemmer meget lidt til. Det vil i virkeligheden sige, at andre bestemmer over vor udenrigspolitik; det vil endvidere sige, at der også bestemmes over vor militærpolitik.

Det er realiteter, som man kan se, og som i og for sig kan begrunde visse ændringer i den gældende lov, og det træder særlig stærkt frem, når man ser på konsekvenserne af tilslutningen til Atlantpagten. Der er for det første de store leverancer af krigsmateriel til vort land. Hvor meget der kommer hertil af krigsmateriel, hvad det er for noget, vi får, hvilken militærordning der skal opbygges på dette grundlag, og hvad den økonomisk vil komme til at koste vort land, vort folk, er der ingen, der ved noget om, det kan vi ikke få spor af oplysninger om. Muligvis ved regeringen det ikke, det er jeg ikke i stand til at afgøre, men i hvert fald ved offentligheden det ikke. Den ved kun, at det krigsmateriel, der kommer hertil, bliver det ikke os selv betroet at udskibe, i hvert fald bliver kontrollen med udskibningen ikke betroet os; det bliver ikke betroet os selv at fordele det materiel, der kommer, eller at lære mandskabet at betjene det. Alt overvåges af en amerikansk militærstab, som befinder sig her i landet.

Under den oprustningsdebat den 9. august, som var en følge af vor tilslutning til Atlantpagten — de forslag, der forelå om forøgede militærdgifter, fremkom jo i direkte forbindelse med præsident Trumans opfordring til Atlantstaterne om at opruste — fik vi at vide, at der til efteråret — og det må vel være på dette tidspunkt af året — ville foreligge en 4 års plan, og det, vi havde at gøre, var at godkende, at denne plan, som vi ikke kendte, ikke engang skitse-mæssigt, skulle realiseres på 2 år. Jeg kender ikke noget til en sådan plan. Formodentlig er der personer, der kender til den. Men vi ved, at alt det, der realiseres her, er et resultat af vor tilslutning til Atlantpagten.

Det sidste spørgsmål, som i og for sig har interesse, er Danmarks godkendelse af oprettelsen af en atlantisk enhedshær, hvorved vore tropper ikke alene kommer direkte under en fremmed militærpersons kommando, men hvorved der tillige gribes ind i selve vor militærordnings opbygning. Hvad materiellet angår, har jeg allerede omtalt, at det bestemmes udefra, hvad vi skal have, og det er klart, at når man tilslutter sig en sådan ordning, når det er i Atlantrådet, det afgøres, er det såre lidt, vi kan bestemme her i Danmark. Jeg overser naturligvis ikke, at det allermeste vil blive forelagt til godkendelse her i rigsdagen, men det betyder ikke, at vi bestemmer, hvad der skal til, det betyder kun, at vi har at sige ja til det, som man bestemmer i forsvarsstaben i Washington. Og når det er sådan, at det i realiteten bestemmes udefra, hvorledes vort militær-